Segregació escolar a Girona

Una imatge d'arxiu de l'escola de Santa Eug nia de Girona Foto: LLU SERRAT.

Donarem suport a aquelles mesures que impliquin avançar cap a un model educatiu inclusiu

A voltes hi ha notícies que, per la seva rellevància, haurien de convertir-se en objecte de debat durant una temporada. Una d'elles és la publicació de l'informe extraordinari La segregació escolar a Catalunya (I): la gestió del procés d'admissió d'alumnat. I és que, a banda de la ressenya de la notícia, he trobat a faltar els comentaris dels agents que hi estan implicats, ja siguin docents, les AMPA o responsables de les polítiques educatives a la nostra ciutat.

A Girona tenim el trist privilegi d'estar en la llista de les deu ciutats catalanes amb més segregació escolar. I cal una anàlisi acurada de la situació a fi de cercar una solució a aquest problema.

Ja en un primer informe del març de 2008 es remarcava la problemàtica existent a Girona als barris de Santa Eugènia i Sant Narcís, posant en relleu l'elevat nombre d'alumnes immigrats. Amb dades del curs 2006/2007 s'evidenciava que un 49% dels alumnes amb necessitats educatives especials de la ciutat es concentraven a les escoles dels barris abans esmentats, i que, amb la tendència d'aquests centres a una elevada concentració de població estrangera, molta presència d'alumnat amb necessitats especials i elevada rotació, difícilment podien esdevenir centres d'integració en els quals es reforci la cohesió social. En aquell moment es proposava que la solució des del punt de vista de la planificació educativa era la modificació de la zonificació escolar. Esmentava que per si mateix no és un instrument que permeti evitar la segregació, però sí que pot ajudar a trencar un excés de concentració de població escolar amb dificultats en determinats centres. Doncs bé, han passat vuit anys i ens trobem que, lluny de millorar la situació, o s'ha estancat o ha empitjorat. I el que més sobta és que, en aquests anys, en altres viles i ciutats catalanes les coses s'han fet prou bé per redreçar la situació. Així, ciutats amb un elevat percentatge d'alumnat estranger com Manlleu, Olot, Banyoles, Ripoll, Mataró o Vic tenen menys segregació escolar que municipis amb un percentatge inferior, com és el cas de Girona. I el secret és ben senzill de resoldre: en aquestes ciutats s'han desenvolupat amb més o menys intensitat polítiques actives de distribució equilibrada d'alumnat. El síndic assenyala en l'informe que diversos factors contribueixen a aquest desequilibri i a la conseqüent segregació, i fa algunes propostes de millora. El grau de coresponsabilitat del sector privat en l'escolarització d'alumnat estranger; l'establiment de mesures per garantir la distribució adequada i equilibrada dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu entre tots els centres; la informació i acompanyament a les famílies en el procés de preinscripció i matrícula a fi d'esvair prejudicis socials sobre la qualitat dels centres, etc.

El consistori gironí vol, des de l'àrea d'Educació, cercar una solució a aquesta problemàtica. I evidentment el nostre grup donarà suport a aquelles mesures que impliquin avançar cap a un model educatiu inclusiu per a la nostra ciutat. Mesures que creiem que passen per les que ja s'han esmentat, i que s'apliquen en ciutats com Vic, Banyoles o Ripoll; o altres que ben segur que afavoririen aquesta cohesió, com la discriminació positiva de recursos en escoles i instituts especialment desafavorits, un treball precís sobre el mapa escolar gironí i la zonificació destinada a trencar les dinàmiques segregacionistes.

Molt especialment és necessari també l'establiment d'un diàleg fluid i constant amb tots els agents implicats, i

específicament amb les comunitats educatives de la ciutat.

Cal anar per feina, no sigui que d'aquí a vuit anys més, en un nou informe, ens trobem que tot segueix igual.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 06-08-2016 Pàgina 10

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/16-educacio/993880-segregacio-escolar-a-girona.html